

Underdrejet

Musik: Nicolai Majland
Tekst: Leif Fabricius

1. Nu skin - ner so - len o - ver Him - mel - bjer - get men
Jeg lig - ger i min seng for - pint og hær - get for
det kan jeg de - svær - re ik - ke se te' i
nat - tens tun - ge træk har redt mig
Jul - sø ba - der ba - re ba - de - gæs - ter jeg lig - ger ba - re her og svøm - mer
hen mens som' - ren sum - mer sødt og lan - det fes - ter så
træk - kes jeg med slem - me tøm - mer - mænd.

- Nu skinner solen over Himmelbjerget men det kan jeg desværre ikke se, jeg ligger i min seng forpint og hærget, for nattens tunge træk har redt mig te'. I Julsø bader bare badegæster jeg ligger bare her og svømmer hen, men som'ren summer sødt og landet fester, så trækkes jeg med slemme tømmermænd.
- Og længere mod syd på Skamlingsbanken, der samles glade folk i sommerdress, jeg døjer svært med bar' at samle tanken thi tømmermænd har sat mig under pres. Mens sommerheden hærger hovedlandet er jeg på hedetur med hoved på, jeg ligger lammet hen – kan ikke andet, og tænker på, hvor galt det dog kan gå.
- Og Jylland ligger mellem tvende have jeg ligger underdrejet – stormens rov og dønningerne duver i min mave og banker mod mit skrøbelige skrog. Jeg mumler: Mayday, mayday – jeg forliser er ud' af kurs og gået under dæk, skønt kun der blæser stille sommerbriser konstant i fare for at springe læk.
- Men pluds'lig åbnes sluserne mod livet, min kone sejler ind: Godmorgen skat! Hun kravler under dynen – ned i skivet og gør en ende på min uvejrnat. Jeg glemmer, at en hård orkan har hærget og falder blidt til ro i hendes favn, jeg lægger ømt min hånd på Himmelbjerget så ved jeg, at jeg er i sikker havn.

Tekst: Leif Fabricius